

er urigtigt. Det ærede Medlem ved, at han gentagne Gange fremsatte foreløbige Forslag i Forsvarskommissionen, og at hver Gang et saadant Forslag var gennemgaaet, trak det ærede Medlem sig tilbage for at grunde over et nyt, som stadig laa længere borte fra det Forhandlingsgrundlag, paa hvilket han kunde møde os, end det foregaaende Forslag laa. Det ærede Medlem vilde ikke en Ordning med os, han befandt sig bedst i det daværende ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Selskab, han manøvrerede sig bort fra os hen imod det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen med en ganske sjælden Virtuositet, som kun megen Øvelse giver, idet den nuværende højtærede Forsvarsminister, Hr. L. Rasmussen, ikke den Gang turde krybe op ad Stigen til det ærede Medlem Hr. P. Munch. Af den Tale, jeg nu har hørt det ærede Medlem holde her, er jeg klar over, at det ærede Medlem ikke er betænkelig ved at vove Springet ned til den nuværende højtærede Forsvarsminister.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Den klædelige Overlegenhed, hvormed det ærede Medlem nu udtrykte sig, tror jeg ikke, jeg behøver at beskæftige mig nærmere med, ogsaa af den Grund, at det ikke forekommer mig, at de Bemærkninger, han knyttede dertil, var af en saadan Vægt og Betydning, at de gav den stærkest mulige Baggrund for denne Overlegenhed. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde ikke behovet at spørge om, hvilke Opgaver der kunde løses med et dansk Militærvæsen som det af 1922. Jeg har dog aldrig kunnet faa Svar paa det Spørgsmaal. Jeg kender godt de rent neutralitetsmæssige Opgaver, der kan løses med denne Ordning ligesom med den, jeg foreslog, men jeg har aldrig faaet nogen Begrundelse af det, som er denne Ordning's Karakter, hele det krigsmæssige Udstyr, hele den krigsmæssige Art, Opretholdelsen af Forestillingen om, at det skal kunne bruges til virkelig Kamp med fremmede Styrker af Betydning.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg vidste godt, at der havde været For-

handlingsvillighed fra Venstres Side i Militærkommissionen. Ja, jeg havde undertiden Indtryk af, at det ærede Medlem undertiden ikke var helt ude af Stand til at tænke sig en Forhandling, men jeg saa aldrig denne Tilbøjelighed omsat i Handling. Jeg saa aldrig noget Udtryk for, at dette var en Opfattelse i det Parti, som det ærede Medlem tilhørte. Selve de Forslag, som vi fremsatte, var af rent foreløbig Karakter i første Omgang; de blev siden ændret i nogen Grad, ikke meget for Resten, i Omfang lidet, ikke meget formindsket. Men atter og atter sagde vi: Vi er villige til Forhandling med de Herrer fra modsat Side. Aldrig Antydning af Imødekommehed fra deres Side, altid kun Udtryk for dette, at det var med de Konservative, de Herrer vilde gennemføre deres Ordning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Det ærede Medlems traditionelle Bemærkninger om Overlegenheden skal jeg lade ligge; det er en ganske tom Bjælde, som ikke sjældent lyder, naar man er renonce paa Argumenter. Det ærede Medlem spørger: Hvad skal det krigsmæssige Udstyr? Hvortil skal det bruges? Det ved det ærede Medlem meget vel; han brugte og udviklede jo det krigsmæssige Udstyr fra 1914 til 1918, og han gav mere end een Gang Ordre til, at det skulde bringes til Anvendelse med al den Kraft, hvorover man i det givne Tilfælde maatte raade.

Det ærede Medlem siger, at vi vilde ikke en Forhandling med ham i Forsvarskommissionen; han gentager dette. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis han ved den første Gennemarbejdning af det oprindelig stillede foreløbige Forslag vilde have lyttet til de Indvendinger, som vi rejste imod det, og vilde ved Bearbejdelsen deraf have nærmet sig vor Stilling, da havde der været Mulighed for en Forhandling. Men det ærede Medlem fortsatte med det ene foreløbige Forslag efter det andet, ved hvilke han fjernede sig længere og længere fra den Mulighed for en Overenskomst med os, som oprindeligt var til Stede. Det ved det ærede Medlem meget vel, og